SKLEP SKUPNEGA ODBORA EGP

št. 78/2011

z dne 1. julija 2011

o spremembi Priloge IX (Finančne storitve) k Sporazumu EGP

SKUPNI ODBOR EGP JE –

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, kakor je bil spremenjen s Protokolom o prilagoditvi Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), in zlasti člena 98 Sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Priloga IX k Sporazumu je bila spremenjena s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 120/2010 z dne 10. novembra 2010 [1].

(2) Direktivo 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) [2] je treba vključiti v Sporazum.

(3) Direktiva 2009/138/ES razveljavlja z učinkom od 1. novembra 2012 direktive Sveta 64/225/EGS [3], 73/239/EGS [4], 73/240/EGS [5], 76/580/EGS [6], 78/473/EGS [7], 84/641/EGS [8], 87/344/EGS [9], 88/357/EGS [10] in 92/49/EGS [11] ter direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES [12], 2001/17/ES [13], 2002/83/ES [14] in 2005/68/ES [15], ki so vključene v Sporazum in jih je zato treba v okviru Sporazuma razveljaviti z učinkom od 1. novembra 2012.

(4) Direktiva 2009/138/ES prenavlja nekatere od razveljavljenih aktov in zato je treba delno ohraniti trenutne prilagoditve EGP slednjim –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga IX k Sporazumu se spremeni:

1. naslov „*(i) Premoženjsko zavarovanje*“ poglavja I (Zavarovanje) se preimenuje v „*(i) Neživljenjsko in življenjsko zavarovanje*“;

2. točka 1 (Direktiva Sveta 64/225/EGS) se preštevilči v točko 1a;

3. pred novo točko 1a (Direktiva Sveta 64/225/EGS) se vstavi naslednja točka:

„1. **32009 L 0138**: Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

Za namene tega sporazuma se določbe Direktive uporabljajo z naslednjimi prilagoditvami:

(a) v členu 8 se doda naslednje:

‚(5) na Islandiji Viðlagatrygging Íslands.‘;

(b) členi 57 do 63 glede skrbne ocene predlaganega pridobitelja se ne uporabljajo, če za predlaganega pridobitelja, kakor je opredeljen v Direktivi, velja zakonodaja zunaj ozemlja pogodbenic ali če ima sedež zunaj ozemlja pogodbenic;

(c) v členu 157(2) se črta besedilo ‚in Uredbi (ES) št. 593/2008‘;

(d) člen 171 se ne uporablja. Uporablja se naslednja določba:

Vsaka pogodbenica se lahko s sporazumi, sklenjenimi z eno ali več tretjimi državami, dogovori o uporabi določb, ki se razlikujejo od določb iz členov 162 do 170 Direktive, pod pogojem, da se imetnikom police iz te pogodbenice zagotovi ustrezna in enakovredna zaščita. Pogodbenice se pred sklenitvijo takih sporazumov med seboj obveščajo in posvetujejo. Pogodbenice za izpostave zavarovalnic s sedežem zunaj ozemlja pogodbenic ne uporabljajo določb, zaradi katerih se te obravnavajo ugodneje kot izpostave zavarovalnic s sedežem na ozemlju pogodbenic;

[1] UL L 58, 3.3.2011, str. 77.
[2] UL L 335, 17.12.2009, str. 1.
[3] UL 56, 4.4.1964, str. 878/64.
[4] UL L 228, 16.8.1973, str. 3.
[5] UL L 228, 16.8.1973, str. 20.
[6] UL L 189, 13.7.1976, str. 13.
[7] UL L 151, 7.6.1978, str. 25.
[8] UL L 339, 27.12.1984, str. 21.
[9] UL L 185, 4.7.1987, str. 77.
[10] UL L 172, 4.7.1988, str. 1.
[11] UL L 228, 11.8.1992, str. 1.
[12] UL L 330, 5.12.1998, str. 1.
[13] UL L 110, 20.4.2001, str. 28.
[14] UL L 345, 19.12.2002, str. 1.
[15] UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

(e) kadar se Evropska unija pogaja z eno ali več tretjimi državami na podlagi člena 175, si prizadeva pridobiti enako obravnavanje za zavarovalnice in pozavarovalnice v državah Efte;

(f) kar zadeva obravnavanje zavarovalnic in pozavarovalnic s strani tretjih držav, kakor je opisano v členu 177, se uporablja naslednje:

Da bi se dosegla najvišja mogoča stopnja konvergence pri uporabi ureditve v tretji državi za zavarovalnice in pozavarovalnice, pogodbenice izmenjujejo informacije, kakor je opisano v členu 177(1), sklicujejo pa se tudi posvetovanja o zadevah iz člena 177(2) v okviru Skupnega odbora EGP in po posebnih postopkih, o katerih se morajo pogodbenice dogovoriti;

(g) besedilo člena 178 se nadomesti z naslednjim:

,1. Ta člen se uporablja za pogodbe iz odstavka 2, ne glede na to, ali je krita nevarnost na ozemlju pogodbenice ali zunaj njega, ter za vse druge zavarovalne pogodbe, ki krijejo nevarnosti na ozemlju pogodbenic. Ne uporablja se za pozavarovalne pogodbe.

2. Za zavarovalno pogodbo, ki krije veliko nevarnost, kakor je opredeljena v členu 13(27), velja pravo, ki ga izbereta pogodbeni stranki.

Če veljavnega prava nista izbrali pogodbeni stranki, za zavarovalno pogodbo velja pravo države, v kateri ima zavarovalnica svoj običajni sedež. Če je iz vseh okoliščin zadeve razvidno, da je pogodba tesneje povezana z drugo državo, se uporablja pravo te države.

3. Pogodbeni stranki izbereta pravo, ki velja za pogodbo, v skladu z naslednjimi določbami:

(a) izbira mora biti izrecno izražena ali mora jasno izhajati iz pogodbenih določil ali okoliščin primera. Pogodbeni stranki se lahko dogovorita, da se izbrano pravo uporablja za pogodbo v celoti ali le za njen del;

(b) pogodbeni stranki se lahko kadar koli dogovorita, da se bo za pogodbo uporabljalo drugo pravo, kot pravo, ki je zanjo veljalo prej. Če se pogodbeni stranki po sklenitvi pogodbe dogovorita za spremembo prava, ki naj se uporablja za pogodbo, to ne posega v formalno veljavnost pogodbe ali v pravice tretjih oseb;

(c) če so vsi drugi elementi, pomembni za zadevo, v trenutku izbire prava v državi, katere prava pogodbeni stranki nista izbrali, izbira pogodbenih strank ne posega v uporabo določb prava te države, od katerih ni dovoljeno odstopanje po dogovoru;

(d) če so vsi elementi, pomembni za zadevo v trenutku izbire prava, v eni ali več pogodbenicah, izbira prava tretje države, kadar je primerno, ne posega v uporabo določb prava EGP, kakor se izvajajo v pogodbenici sodišča, pred katerim poteka postopek, od katerih ni dovoljeno odstopanje po dogovoru.

4. Obstoj in veljavnost dogovora pogodbenih strank o izbiri veljavnega prava se presoja v skladu z naslednjimi določbami:

(a) obstoj in veljavnost pogodbe ali obstoj in veljavnost pogodbenih določil se presoja po pravu, ki bi se uporabljalo po tem členu, če bi bila pogodba ali pogodbena določila veljavna.

Vseeno se lahko pogodbena stranka, kadar zatrjuje, da ni soglašala, sklicuje na pravo države, v kateri ima običajno prebivališče, če je iz okoliščin mogoče sklepati, da učinka njenega ravnanja ni primerno presojati po pravu iz pododstavka 1 te točke;

(b) pogodba, sklenjena med osebami, ki so ali katerih zastopniki so ob sklenitvi pogodbe v isti državi, je formalno veljavna, če zadosti obličnostnim zahtevam po pravu, ki se v skladu s to uredbo uporablja za samo vsebino pogodbe, ali obličnostnim zahtevam po pravu tega člena ali pravu države, v kateri je pogodba sklenjena.

Pogodba, sklenjena med osebami, ki so ali katerih zastopniki so ob sklenitvi pogodbe v različnih državah, je formalno veljavna, če zadosti obličnostnim zahtevam po pravu, ki se v skladu s tem členom uporablja za vsebino pogodbe, ali obličnostnim zahtevam po pravu ene od držav, v kateri se ob sklenitvi pogodbe nahaja ena od pogodbenih strank ali eden od zastopnikov, ali po pravu države, v kateri je imela ena od pogodbenih strank v trenutku sklenitve pogodbe običajno prebivališče ali sedež.

Enostranski pravni posel v zvezi z obstoječo ali nameravano pogodbo je formalno veljaven, če zadosti obličnostnim zahtevam po pravu države, ki se v skladu s tem členom uporablja za samo vsebino pogodbe ali bi se zanjo uporabljalo, ali po pravu države, v kateri je bil ta posel opravljen, ali po pravu države, v kateri je imela oseba, ki je ta posel opravila, v tistem trenutku običajno prebivališče ali sedež.

Ne glede na pododstavke 1 do 3 te točke se za pogodbo, katere predmet je stvarna pravica na nepremičnini ali najemna pravica na nepremičnini, uporabljajo obličnostne zahteve po pravu države, v kateri je nepremičnina, če so po tem pravu:

(i) te obličnostne zahteve obvezne ne glede na to, v kateri državi je bila pogodba sklenjena, in ne glede na to, katero pravo se uporablja za pogodbo, ter

(ii) od teh zahtev ni dovoljeno odstopanje po dogovoru;

(c) v primeru pogodbe, sklenjene med osebama, ki se nahajata v isti državi, se lahko fizična oseba, ki bi bila pravno in poslovno sposobna po pravu te države, sklicuje na svojo pravno in poslovno nesposobnost na podlagi prava druge države samo, če je druga pogodbena stranka v trenutku sklenitve pogodbe vedela za njeno nesposobnost oziroma tega ni vedela zaradi malomarnosti.

5. V primeru zavarovalne pogodbe, ki ne spada med pogodbe iz odstavka 2, lahko pogodbeni stranki v skladu z odstavkom 3 izbereta le naslednje pravo:

(a) pravo vsake pogodbenice, v kateri je v trenutku sklenitve pogodbe nevarnost;

(b) pravo države, v kateri ima imetnik police svoje običajno prebivališče;

(c) v primeru življenjskega zavarovanja pravo pogodbenice, katere državljan je imetnik police;

(d) za zavarovalne pogodbe, ki krijejo nevarnosti, omejene na dogodke, ki se pripetijo v pogodbenici, ki ni pogodbenica, v kateri je nevarnost, pravo te pogodbenice;

(e) če imetnik police, ki je sklenil pogodbo, ki spada na področje uporabe tega odstavka, opravlja komercialno ali poslovno dejavnost ali svobodni poklic in če zavarovalna pogodba krije dve ali več nevarnosti, ki so povezane s temi dejavnostmi in so v različnih pogodbenicah, pravo katere koli od teh pogodbenic ali pravo države, v kateri ima imetnik police običajno prebivališče.

Če v primerih iz točke (a), (b) ali (e) tega odstavka zadevna pogodbenica ponuja večjo svobodo pri izbiri prava, ki se uporablja za zavarovalno pogodbo, lahko pogodbene stranke to svobodo izkoristijo.

Če pogodbeni stranki nista izbrali prava, ki naj se uporablja, v skladu s tem odstavkom, se za takšno pogodbo uporablja pravo pogodbenice, v kateri je nevarnost v trenutku sklenitve pogodbe.

6. Naslednja dodatna pravila se uporabljajo za zavarovalne pogodbe, ki krijejo nevarnosti, za katere ena od pogodbenic nalaga obveznost sklenitve zavarovanja:

(a) zavarovalna pogodba ne izpolnjuje obveznosti za sklenitev zavarovanja, razen če izpolnjuje posebne določbe, povezane s tem zavarovanjem, ki jih določa pogodbenica, ki nalaga to obveznost. Če si pravo pogodbenice, v kateri je nevarnost, in pravo pogodbenice, ki nalaga obveznost sklenitve zavarovanja, med seboj nasprotujeta, prevlada slednje;

(b) z odstopanjem od odstavkov 2 in 4 lahko ena od pogodbenic določi, da se za tako zavarovalno pogodbo uporablja pravo pogodbenice, ki nalaga obveznost sklenitve zavarovanja.

7. Če pogodba krije nevarnosti, ki so v več kot eni pogodbenici, se za namene uporabe tretjega pododstavka odstavka 4 in odstavka 5 šteje, da pogodbo sestavlja več pogodb, od katerih se vsaka nanaša le na eno pogodbenico.

8. Za namene tega člena se država, v kateri je nevarnost, določi v skladu s členom 13(13), v primeru življenjskega zavarovanja pa je država, v kateri je nevarnost, država obveznosti v smislu člena 13(14).‘;

(h) v Prilogi III(A) se doda naslednje:

‚(29) v primeru Republike Islandije: ‚Hlutafélag‘;

(30) v primeru Kneževine Lihtenštajn: ‚Aktiengesellschaft‘, ‚Europäische Gesellschaft (SE)‘, ‚Genossenschaft‘, ‚Europäische Genossenschaft (SCE)‘;

(31) v primeru Kraljevine Norveške: ‚Aksjeselskaper‘, ‚Gjensidige selskaper‘.‘;

(i) v Prilogi III(B) se doda naslednje:

‚(29) v primeru Republike Islandije: ‚Hlutafélag‘;

(30) v primeru Kneževine Lihtenštajn: ‚Aktiengesellschaft‘, ‚Europäische Gesellschaft (SE)‘, ‚Genossenschaft‘, ‚Europäische Genossenschaft (SCE)‘;

(31) v primeru Kraljevine Norveške: ‚Aksjeselskaper‘, ‚Gjensidige selskaper‘.‘;

(j) v Prilogi III(C) se doda naslednje:

‚(29) v primeru Republike Islandije: ‚Hlutafélög‘;

(30) v primeru Kneževine Lihtenštajn: ‚Aktiengesellschaft‘, ‚Europäische Gesellschaft (SE)‘, ‚Genossenschaft‘, ‚Europäische Genossenschaft (SCE)‘;

(31) v primeru Kraljevine Norveške: ‚Aksjeselskaper‘, ‚Allmennaksjeselskaper‘, ‚Gjensidige selskaper‘.‘ “;

4. v točki 31d (Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/41/ES) se doda:

„, kakor jo spreminja:

— **32009 L 0138**: Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).“;

5. besedila točk 1a (Direktiva Sveta 64/225/EGS), 2 (Prva direktiva Sveta 73/239/EGS), 3 (Direktiva Sveta 73/240/EGS), 4 (Direktiva Sveta 78/473/EGS), 5 (Direktiva Sveta 84/641/EGS), 6 (Direktiva Sveta 87/344/EGS), 7 (Druga direktiva Sveta 88/357/EGS), 7a (Direktiva Sveta 92/49/EGS), 7b (Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES), 12c (Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES) in 13a (Direktiva 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta) se črtajo z učinkom od 1. novembra 2012;

6. besedilo točke 11 (Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta) in z njim povezani naslov se črtata z učinkom od 1. novembra 2012;

7. naslova „*(iv) Nadzor in knjigovodstvo*“ in „*(v) Drugo*“ v poglavju I (Zavarovanje) se preštevilčita v naslova „*(iii) Nadzor in knjigovodstvo*“ in „*(iv) Drugo*“ z učinkom od 1. novembra 2012.

Člen 2

Besedilo Direktive 2009/138/ES v islandskem in norveškem jeziku, ki se objavi v Dopolnilu EGP k *Uradnemu listu Evropske unije*, je verodostojno.

Člen 3

Ta sklep začne veljati 2. julija 2011 pod pogojem, da so bila Skupnemu odboru EGP predložena vsa uradna obvestila v skladu s členom 103(1) Sporazuma (*).

Člen 4

Ta sklep se objavi v sklopu EGP *Uradnega lista Evropske unije* in Dopolnilu EGP k *Uradnemu listu Evropske unije*.

V Bruslju, 1. julija 2011

Za Skupni odbor EGP

Predsednik

Kurt JÄGER

(*) Navedene so ustavne zahteve.

Enostranska izjava Lihtenštajna k Sklepu št. 78/2011, ki Direktivo 2009/138/ES vključuje v Sporazum

„Kneževina Lihtenštajn je leta 1996 s Švico sklenila dvostranski sporazum o neposrednem zavarovanju. Na podlagi vzajemnosti je namen sporazuma ureditev pogojev, ki so potrebni in zadostni, da zavarovalnicam s sedežem na ozemlju ene od pogodbenic omogočijo koriščenje svobode ustanavljanja in opravljanja storitev na področju neposrednega zavarovanja na ozemlju druge pogodbenice.“